

[Tove Niemann]

Fremskridtspartiet er altid gået ind for bevarelse af de små skoler, men at der skal ske et skoleskift for børnene, når de går ud af 6. klasse og skal over i 7., kan i mange tilfælde være en fordel. Mange elever er på det tidspunkt skoletrætte, og det vil kun virke positivt på dem at opleve et miljøskift med nye kammerater og lærere.

Det er meget vigtigt, at der ydes en stor indsats for at bevare de lokale butikker, især af hensyn til de ældre mennesker, der ikke har mulighed for at køre i bil til supermarkederne. Derfor finder vi det meget vigtigt at prøve at placere de omtalte tillægsfunktioner i lokalbutikkerne.

Planlæggerne har igennem mange år følt sig foranlediget til at fortælle politikerne, hvad befolkningen har af ønsker og forventninger til planlovgivningen. Det er en total misforståelse af planlæggernes opgave. Det indeholder i virkeligheden et angreb på vort demokratiske system, og planstyrelsens sidste redegørelse er en glimrende illustration af dette.

I et repræsentativt demokrati som vort er politikerne valgt til at give og giver dermed også udtryk for befolkningens forskellige ønsker til planlægningen. Planlæggernes egentlige opgave i denne sammenhæng er igennem deres arbejde at realisere politikernes planer og ønsker eller eventuelt at påvise konsekvenser af disse, som måtte være u hensigtsmæssige.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg vil først takke ministeren for hans redegørelse, som CD er tilfreds med. Jeg ser den som et indlæg i den løbende debat, ministeren ønsker.

Samtidig vil jeg gerne takke for planstyrelsens materiale, bl.a. »Hvad gør vi ved Danmark?«, som jeg ser som et glimrende undervisningsmateriale, der kan anvendes i studiekredse og aftenskoler, et ganske glimrende materiale, som giver anledning til mange tanker.

Man beder jo næsten altid, når der bliver givet en redegørelse, om at få den yderligere konkretiseret, men det mener jeg ville stramme så meget, at man kunne have vanskeligheder med at føre den debat videre, som ministeren ønsker. Vi havde jo samme emne til debat på den gode konference, vi holdt på

Klarskovgård. Et af de resultater, vi fik af den konference, var, at forudsætningerne for de planer, vi har lagt, ikke holder. Det, der ikke holder, er den økonomiske forudsætning med væksten, og den befolkningsmæssige forudsætning holder heller ikke. Der er også i redegørelsen gjort opmærksom på, hvad vi alle sammen ved, at børnetallet går ned, samtidig med at vi får uforholdsmæssigt mange over 80 år. Det kræver en helt anden planlægning end den, vi havde tænkt os.

Derfor ser vi også fra CDs side med glæde, at man nu vil ændre planlægningen, således at vi kan få en større fleksibilitet og koordination. Her tænker jeg ikke mindst på de enkelte amter og kommuner, for det er nødvendigt, at de politiske beslutninger, vi tager herinde, indpasses ganske nøje i deres planlægning, ellers kommer det ikke til at gå hånd i hånd.

Der er således også hos os et ønske om at decentralisere og lægge så mange beslutninger som muligt derud, hvor man nøjagtigt ved, hvad det drejer sig om, fordi man har boet der i mange år, således at vi ikke ser en gentagelse af det, man har gjort forkert i de store byer. Det er jo noget, man kan se, når man kommer ud omkring, nemlig at man tror, der er fred og ingen fare, og pludselig lægges der cement på den gamle sportsplads, og nye butikscentre med en masse banker og butikker opføres, medens de eksisterende butikker og hovedgaden dør ud. Det er en af de ting, vi har set, som kommer haltende efter ude i de små bysamfund.

Det vil være nødvendigt med en overordnet styring samtidig med en decentralisering. Det kan lyde lidt paradoksalt, men jeg tror, det er nødvendigt, hvis man gerne vil bevare de små bysamfund, for et af de problemer, der kan opstå, er, hvordan vi tilrettelægger trafikken, hvordan vi tilrettelægger specielt den kollektive trafik. De fleste har jo ikke råd til at køre den lange vej til arbejdet i egen bil, og derfor må det være muligt at komme med tog og bus derhen, hvor arbejdet er. Så kan man gå den anden vej, hvad man har været inde på, og spørge sig selv, om ikke det er muligt at flytte arbejdet ud til de mindre bysamfund. Med den teknologiske udvikling vil det nok være muligt at lægge noget dér, der ikke sviner. Nu sidder jeg selv i et amtsråd, og dér har vi visse ideer om at give dispensationer osv., men jeg tror, at